

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **E. M.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2022, č. j. OAM-34505-16/ZM/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. V projednávané věci krajský soud posuzuje rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2022, č. j. OAM-34505-16/ZM/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 17. 5. 2022 o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se zaměstnanecká karta dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neprodlouží, neboť žalobce nesplňuje podmínku trestní zachovalosti. Žalobce byl odsouzen trestním příkazem Okresního

soudu v Chrudimi ze dne 25. 4. 2022 vydaným pod sp. zn. 2 T 53/2022-56 (dále jen „trestní příkaz ze dne 25. 4. 2022“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce uvedl, že si je vědom svého odsouzení v trestní věci. Svého jednání upřímně a hluboce lituje a čestně prohlašuje, že se již ničeho obdobného nikdy nedopustí. Zdůrazňuje, že se jedná o jeho první (a poslední) odsouzení. Nikdy předtím nebyl odsouzen pro trestné jednání, ani nebyl uznán vinným ze spáchání jakéhokoliv přestupku. Jednání, kterého se dopustil a za které byl odsouzen, bylo vybočením z jeho jinak bezproblémového života.
3. Žalobce dále uvedl, že je v České republice řádně zaměstnán u společnosti AKWEL RUDNIK CZECH REPUBLIC a.s., IČO 48171514, se sídlem Rudník 472, 543 72 Rudník, a to již po dobu 5 let. Současně žalobce k žalobě přiložil kladné pracovní hodnocení od uvedeného zaměstnavatele. K peněžitému trestu, který mu byl trestním příkazem ze dne 25. 4. 2022 uložen, žalobce uvedl, že jej řádně splácí a již má polovinu uhrazenou (což dokládá výpisem z účtu). Dále žalobce uvedl, že řádně platí i nájemné v bytě, kde bydlí, splácí půjčku 15 000 Kč a dle svých možností finančně podporuje i své rodiče v Bosně a Hercegovině. Zamítnutí jeho žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a s tím spojenou povinnost dostavit se na kontaktní pracoviště odboru azylové a migrační politiky za účelem vydání výjezdního příkazu a v době jeho platnosti povinnost vycestovat z území České republiky považuje žalobce v podstatě za likvidační, neboť by ztratil zaměstnání a tím i pravidelný příjem, což by mohlo vést k jeho zadlužování, když pravděpodobnost, že získá zaměstnání v Bosně a Hercegovině, je dle žalobce velmi malá.
4. Z výše uvedených důvodů má žalobce za to, že napadené rozhodnutí je příliš tvrdé, nezohledňuje jím popsané skutečnosti a jeho dosavadní bezúhonnost a řádný život v České republice.
5. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň žalobce navrhl, aby do doby rozhodnutí krajského soudu byl povolen odklad výkonu žalobou napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že z důvodu vydaného trestního příkazu ze dne 25. 4. 2022 je na žalobce třeba nahlížet jako na osobu, která není trestně zachovalá, tedy jako osobu, která byla odsouzena pro spáchání trestného činu, neboť jeho odsouzení nebylo v době vydání napadeného rozhodnutí a ani do současnosti zahlazeno. Žalobce nesplňuje podmínku trestní zachovalosti a je tak dán důvod pro zamítnutí jeho žádosti. Tuto skutečnost žalobce ani nijak nerozpориje, upozorňuje ale na nepřiměřenost napadeného rozhodnutí, co se týká dopadů do jeho soukromého života, a dále nedostatečné zohlednění jeho dosavadního bezúhonného života. S přiměřeností dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce se žalovaný dostatečně vyrovnal již v napadeném rozhodnutí. K zásahu do rodinného života žalobce nemůže dojít, když tento na území nemá žádné rodinné příslušníky. Zaměstnání na území České republiky nemůže být dle žalovaného důvodem, pro který by správní orgán shledal rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty za nepřiměřené. Byl-li schopen si žalobce nalézt zaměstnání v České republice a působit v něm jako výborný

pracovník, bude zřejmě schopen téhož v zemi svého původu či v jiné zemi, kde se rozhodne usadit. Totéž platí pro tvrzený výpadek příjmu, který bude muset nahradit a zaměstnání získat v zemi původu, jakkoliv to může být obtížné, nicméně podmínky jsou pro všechny občany Bosny a Hercegoviny stejné, žalobce je navíc v produktivním věku, žádné zdravotní potíže nikdy neuváděl, je zjevně flexibilní a schopný přizpůsobit se i životu v jiné zemi. Žalobce na území České republiky pobývá po dobu pěti let, čili zatím dle mínění žalovaného nemohlo dojít ke zpretrhání vazeb na zemi původu, kde navíc žijí rodiče žalobce, se kterými je v kontaktu, jak uvádí v žalobě. Pokud jsou pro žalobce pobyt a zaměstnání na území České republiky tolik důležité, měl domýšlet následky svého chování a veškerého protiprávního jednání se vyvarovat. Co se týká okolností spáchání trestného činu, tyto žalovaný nezkoumá, podstatné je, že došlo ke spáchání trestného činu, za který byl žalobce odsouzen, a k zahlázení odsouzení dosud nedošlo. I když se jednalo o ojedinělý exces v dosud řádném životě, jak uvádí žalobce, musel počítat s tím, že jeho protiprávní chování může mít negativní vliv při rozhodování o jeho dalším pobytovém oprávnění.

7. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný udělili k takovému projednání věci souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.

A. Skutkový stav věci

9. Žalobce je státní příslušník Bosny a Hercegoviny a na území České republiky pobýval na základě zaměstnanecké karty, která mu byla vydána v roce 2017.
10. Žalobce podal dne 17. 5. 2022 žalovanému žádost o prodloužení zaměstnanecké karty, kterou žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se zaměstnanecká karta dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců neprodlouží, neboť žalobce nesplňuje podmínku trestní zachovalosti. Žalovaný z obsahu evidence Rejstříku trestů České republiky ověřil, že žalobce byl trestním příkazem ze dne 25. 4. 2022 uznán vinným přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), přečinem šíření pornografie podle § 191 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku, za což byl odsouzen k úhrnnému peněžitému trestu v celkové výměře 40 000 Kč a trestu propadnutí věci.
11. Při posuzování přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí v intencích § 174a zákona o pobytu cizinců žalovaný v odůvodnění předmětného rozhodnutí nejprve konstatoval, že jednání žalobce nabylo takové společenské nebezpečnosti, že byla naplněna skutková podstata trestného činu. V takovém případě je možné vydat či prodloužit povolení k dlouhodobému pobytu pouze v případě, že by nevydání nebo neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu bylo nepřiměřené, zejména ve vztahu k rodinnému či soukromému životu žalobce. Žalovaný zjistil, že žalobce pobývá na území České

republiky od 24. 8. 2017, kdy mu byla vydána zaměstnanecká karta. Žalovaný dále zjistil, že žalobce nemá na území České republiky žádného rodinného příslušníka, dle údajů uvedených v žádosti je svobodný a bezdětný. Z uvedeného je tak dle žalovaného zřejmé, že dopad do rodinného života žalobce napadené rozhodnutí mít nebude, neboť žalobce má rodinné vazby naopak v zemi původu a nikoliv v České republice. Dále se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval tím, zda je dopad předmětného rozhodnutí přiměřený i z hlediska soukromého života žalobce. Žalobce na území České republiky nevlastní žádnou nemovitost, která by vyžadovala jeho osobní starost, neboť bydlí v pronajatém bytě. Následně žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobce není nijak zdravotně handicapován, když hodlá v České republice vykonávat manuální práci - gumař, pracovník vulkanizace. Naproti tomu se žalobce dopustil dle žalovaného natolik závažného protiprávního jednání, že nelze zasah do jeho soukromého života v podobě zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty považovat za nepřiměřený. Navíc se tohoto jednání dopustil na nezletilých, tudíž na nejzranitelnějších členech společnosti. Vzhledem k uvedenému má žalovaný za to, že v řízení byla prokázána existence skutečností, které naplňují podmínku pro zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty ve smyslu § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákon o pobytu cizinců, a proto žádost žalobce ze dne 17. 5. 2022 zamítl.

B. Právní závěry

12. Podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2 za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti Ministerstvo vnitra přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
13. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.
14. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.
15. Podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, Ministerstvo vnitra cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174).

16. Podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců se za trestně zachovalého pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.
17. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. Podle odst. 3 přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.
18. Předně krajský soud konstatuje, že žalobce má ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl trestním příkazem ze dne 25. 4. 2022 pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Z tohoto důvodu není možné považovat žalobce dle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců za trestně zachovalého.
19. Krajský soud se dále v souladu s § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců zabýval přiměřeností napadeného rozhodnutí z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života žalobce. Žalovaný ve své žalobě namítá, že předmětné rozhodnutí „... je příliš tvrdé, nezohledňující mou popsané skutečnosti, mou dosavadní bezúhonnost a řádný život v ČR“.
20. Míra a intenzita poměřování veřejného zájmu na ochraně společnosti s právem na soukromý a rodinný život cizince je přímo odvislá od množství a kvality informací, které má správní orgán (případně soud) k dispozici. Přitom platí, že správní orgán má sice povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to však neznamená, že by byl povinen při rozhodování o pobytovém oprávnění cizince z vlastní iniciativy pátrat po informacích o jeho soukromém a rodinném životě, které by případně mohly převážet nad důvodem pro zrušení pobytového oprávnění.
21. Veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí byl povinen v rámci řízení poskytnout žalovanému a to dle § 174a odst. 1 věty druhé zákona o pobytu cizinců sám žalobce. Nejvyšší správní soud k této povinnosti v rozsudku ze dne 21. 10. 2020, č. j. 6 Azs 174/2020 - 42, uvedl, že „[...] je úkolem cizince, aby v řízení tvrdil skutečnosti o svých osobních či rodinných vazbách, které mohou být rozhodnutím dotčeny, neboť se jedná o jeho intimní sféru. Pokud tak neučiní, správní orgány vycházejí z podkladů obsažených ve správním spisu (srov. již citované rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 84/2016 – 39 nebo č. j. 6 Azs 302/2017 – 27). Jestliže stěžovatel ministerstvu neposkytl veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti rozhodnutí, nelze tuto skutečnost klást k tíži správním orgánům.“
22. V rozsudku ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019 – 39, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[s]těžovatel se dále mýlí, pokud se domnívá, že správní orgány měly vypořádat námitku nepřiměřenosti rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu, protože v ČR má známé, přátele, pracoval zde a nyní podniká. Toto tvrzení pobříchu není dostatečně konkrétní, zejména ne k tomu, aby umožnilo správním orgánům zkoumat eventuální přiměřenost napadeného rozhodnutí. Pokud stěžovatel skutečně chtěl, aby správní orgány tuto výtku posuzovaly, měl

zejména identifikovat jednotlivé lidi, s nimiž soukromý život sdílí. Měl vylicít, v čem má jím tvrzené „sociální zázemí“ spočívat.“

23. V průběhu správního řízení žalobce neuvedl žádné skutečnosti ve smyslu výše citované judikatury, které by mohly svědčit o možném zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Pouze v podané žalobě uvedl, že „... dle svých možností i finančně podporuji své rodiče v Bosně a Hercegovině. Zamítnutí mé žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a s tím spojenou povinnost dostavit se na kontaktní pracoviště odboru azylové a migrační politiky za účelem vydání výjezdního příkazu a v době jeho platnosti povinnost vycestovat z území ČR je tak pro mne a můj další život v podstatě likvidační. V důsledku toho bych ztratil zaměstnání a tím i pravidelný příjem. To by mohlo vést k mému zadlužování, když pravděpodobnost, že získám zaměstnání v Bosně a Hercegovině je velmi malá.“. Naopak jak již žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, žalobce nemá na území České republiky žádného rodinného příslušníka, dle údajů uvedených v žádosti je svobodný a bezdětný a žalobce současně nevlastní na území České republiky ani žádnou nemovitost, která by vyžadovala jeho osobní starost. Žalovaný též konstatoval, že žalobce není zjevně nikterak zdravotně handicapován, když hodlá v České republice vykonávat manuální práci a ani žalobce žádný zdravotní handicap neuvádí.
24. Krajský soud proto neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života žalobce a ztotožňuje se s argumenty žalovaného uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí a jeho vyjádření k žalobě. Soud přisvědčuje žalobci, že napadené rozhodnutí představuje určitý zásah přinejmenším do jeho soukromého života. Žalobce si zcela určitě za dobu, po kterou pobýval na území ČR, vytvořil osobní i pracovní vazby, které budou neprodloužením jeho zaměstnanecké karty narušeny. Tato skutečnost ale sama o sobě nemůže založit nepřiměřenost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce byl uznán vinným přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, přechinem šíření pornografie podle § 191 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, přechinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přechinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku. Nepřiměřenost napadeného rozhodnutí nemůže založit ani to, že žalobce řádně platí peněžitý trest uložený trestním příkazem ze dne 25. 4. 2022. Při poměřování na pomyslných vahách symbolizujících posuzování přiměřenosti napadeného rozhodnutí tedy jednoznačně převažuje veřejný zájem na ochraně společnosti před závažným protiprávním jednáním žalobce nad tíhou dopadů tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
25. Krajský soud na závěr dodává, že neopomenul žádost žalobce o odkladný účinek žaloby, kterou však žalobce nijak nezduvodnil. Krajský soud nevydal o odkladném účinku samostatné usnesení, neboť o meritu věci rozhodl téměř bezodkladně.

V. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

27. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. prosince 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu